

giment kan ikke undværes. I Maret 1842, da den nye almindelige Plan udfom, bestod Cavalleriets Styrke af 38 Esquadroner, som ved Planen blev indskrænket til 27, hvoraf kun de 23 eksistere. Ifølge den Oversigt over Styrken i 1837, 1838 og 1839, som jeg har omtalt, var der dengang tilstede af Cavalleri en Styrke af 1820 Mand; for Tiden er der kun under Vaaben en Styrke af 1224 Mand. I disse 1224 Mand er der endda indbefattet et extra-ordinært Tal af 224, som holdes over Planen. Naar Dragonregimentet bliver gjenoprettet, vil Tallet ikke blive forhøjet, fordi man da ikke behøver at holde disse 224 Mand extraordinært, idet det nye Dragonregiments Styrke vil udgjøre den Different, som i dette Aar opføres over det ordinære Tal. Man vil heraf see, at Reductionen af det danske Cavalleri ved Planen var høist betydeligt; at gaae yderligere i Reductionen kan Krigsministeriet ikke tilraade. Dengang denne Plan for Cavalleriets fremtidige Organisation i 1842 antoges, vakte den ikke ringe Betænkelighed hos de Militaire, og der udtalte sig Mange meget derimod. Nu at gaae ind paa en yderligere Reduction af det, som allerede dengang Sagkyndige antog som Minimum og som absolut nødvendigt, maa Ministeriet paa det Bestemteste fraraade, og et individuelt Skøn hos Finantsudvalget kan ikke opveie den Betænkning derimod, som i sin Tid er afgiven af en Commission, bestaaende af Mand af Faget (Hør!). Jeg kan, da det er en aldeles planmæssig Styrke, grundet i Armeens Organisation, ikke erkjende Folkethingets Berettigelse (Hør! Latter.) til her at forandre det. Jeg finder, at saalange Regeringen ikke gaar udenfor, hvad der er planmæssigt (Hør!), er Rigsdagen pligtig til at bevillige de fornødne Summer. Den samme Bemærkning skal jeg tillade mig med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 24. Det gaar ud paa, om jeg ikke feiler, at der først skal anvendes de saare ringe Forraad af Beklædningsstykker, som ere tilstede til Armeens Reserve, til Linien, med andre Ord, at for Fremtiden skulle vi ingen Reserve have. Vi skulle nok have Folk, og Geværerne have vi ogsaa, men forresten skal Reserven være uden Beklædning, uden Rekvister og alt Andet, hvad der

behøves til den. Der findes, naar det næste Finantsaar begynder, omtrent 110 til 111,000 Alen Klæde, som er omtrent tilstrækkeligt til Liniens Forraad; paa den anden Side findes der kun ganske ubetydelige Forraad, omtrent 4000 ikke komplette Munderinger, til Reserven, medens der findes, foruden til at completere disse 4000 Munderinger, endnu et Antal af 8,900 komplette Munderinger til den resterende Deel af Reserven. Først naar de fornødne Bevillinger hertil gives, vilde der findes Beklædningsrekvister til en Styrke af 12,900 Mand af Reserven. Ved et allerhøieste Reskript af 10de Juni 1847, der altsaa er en organisk Bestemmelse, som ligesaa godt har Lovskraft, som hele Armeeargansisationsplanen, er det bestemt under § 4, at Anskaffelsen, saavidt det behøves, af alt det til Reservens Udrustning fornødne Materiel skal effectueres efterhaanden, saaledes at de betydelige Summer, som hertil behøves, kan fordeles paa flere Aar. Det er til den Ende, at Ministeriet gjentagne Gange har foreslaaet de fornødne Pengesummers Optagelse i Finantsloven for successive i en Række Aar at kunne anskaffe de til Krigsreserven fornødne Beklædningsstykker. Ministeriet kan derfor ingenlunde give sit Samtykke, til, at det Lidet, som findes til Reservens Udrustning, anvendes til Linien, hvorved der aldeles Intet bliver til overs til Reserven.

Schovelin: Med Hensyn til Usherød Klædefabrik har den høitærede Krigsminister udtalt, at Overskudet af Fabrikken, naar et saadant gaves, blev indbetalt i Statskassen. Men dette Overskud bliver altsaa, som tidligere af mig hlyttet, ikke opført paa Militaaretats Budget og kommer altsaa ikke til Afdrag paa Udgifterne til Munderingsvæsenet; men naar dette ikke skeer, bør heller ikke den Underbalance, Usherød Fabrik har havt, opføres blandt Udgifterne paa Munderingsvæsenets Conto. Ministeren har dernæst med Hensyn til Drettelsen af et nyt Dragonregiment sagt, at, da dette var planmæssigt, kunde Rigsdagen ikke andet end bevilge det. Det er altsaa Ministerens Mening, at Planen af 1842 er den Grundvold, vi alene skulle holde os til, og derimod har Rigsdagen vissnok Intet at erindre. Kan Mini-